

РЕШЕНИЕ

№ 7298

гр. София, 10.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **СИЛВИЯ К. ЗЛАТКОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20221110114782 по описа за 2022 година

**Предявени са обективно кумулативно съединени
положителни установителни искове с правно основание
чл. 422, ал. 1, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 286 ЗЗД,
вр. чл. 36, ал. 1 и ал. 2 ЗА вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за
признаване за установено в отношенията между страните,
че ответникът „/ФИРМА/ дължи на ищеца адв. К.К.,
сумата в размер на 10 000,00 лева (десет хиляди лева),
представляваща главница за неизплатено договорено
възнаграждение по договор за правна защита и
съдействие от 29.06.2016 г., ведно със законната лихва за
периода от 17.12.2021 г. до изплащане на вземането,
сумата в размер на 3 047,00 лева, представляваща
мораторна лихва за периода от 17.12.2018 г. до 20.12.2021
г. и за които суми е издадена Заповед за изпълнение на**

парично задължение по чл.410 от ГПК от 13.01.2022 г. в производството по ч.гр.д. № 72553/2020 г. по описа на СРС, 45-ти състав.

Ищецът твърди, че на 29.06.2016 г., в качеството си на адвокат, е сключил с изпълнителния директор на ответника, договор за правна защита и съдействие, съгласно който последният ангажирал ищеца за набавяне на документи и снабдяване на ответното дружество с констативен нотариален акт за собственост върху поземлен имот с идентификатор 68134.800.470 и с административен адрес: /АДРЕС/. По силата на този договор, ответникът се задължил да заплати възнаграждение на адв. К. в размер на 10 000 лева, като било уговорено същото да бъде платено до 31.12.2016 г. Ищецът твърди, че възложената работа била изпълнена изцяло и качествено и ответното дружество се снабдило с искания документ. Поддържа, че въпреки множеството покани от ищеца, не последвало плащане на процесната сума. Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба. Оспорва иска като неоснователен с възражението, че процесният договор не е бил подписан, поради което същият не го е ангажирал по никакъв начин. Поддържа, че не са налице никакви договорни отношения с ищеца. Ответникът моли предявения иск да бъде отхвърлен. Претендира направените по делото

разноски.

В съдебно заседание ищецът К. Д. К., редовно призован, явява се лично и се представлява от адвокат К., който поддържа исковата молба и моли за уважаване на исковите претенции.

Ответникът /ФИРМА/, редовно призован, представлява се от адвокат Н., който поддържа отговора на исковата молба и моли за отхвърляне на исковите претенции.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, събраните по делото гласни и писмени доказателствата, и по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Предмет на иска са сумите по издадената в производството по ч.гр.д. № 72553 по описа на СРС, 45-ти състав за 2021г. Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 13.01.2022г. Срещу заповедта е подадено възражение в срока по чл. 414 от ГПК, като след изрични указания на съда, ищецът е депозирал настоящата искова претенция. В тази връзка същата е депозирана от легитимна страна, в полза на която е издадена заповед за изпълнение, в срока по чл. 415 от ГПК, при наличието на правен интерес, поради което е допустима.

В производството при очертаване предмета на доказване по правилата на чл. 154 от ГПК, в тежест на ищеца бе да

докаже, че между него и ответника е сключен договор за поръчка, че същият е изпълнил точно и срочно възложената му работа по престиране на адвокатски услуги, че поръчката е приета, а ответникът следваше да докаже положителният факт на плащането, както и всички си правоизключващи и правопогасяващи възражения.

По делото е приет договор за правна защита и съдействие от 29.06.2016г., по силата на който ответникът е възложил на ищеца оказване на правна защита и съдействие с предмет снабдяване на нотариални актове, срещу договорно възнаграждение в размер на 10 000 лева, платимо по банков път. Приета е и жалба до СРП от /ФИРМА/, във връзка с извършване на проверка относно истиността и верността на процесния договор за правна защита и съдействие. Образувана е пр.пр. № 06580/2022г. по описа на СРП, като е постановено постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 14.06.2022г. Приета е и справка за направени разходи за държавни такси и юридически услуги за 2021г. от ответното дружество, в която справка не фигурира като контрагент лице с име К. Д. К., в качеството му на адвокат. Във връзка с оспорванията на ответника по делото е приет процесният договор за правна защита и съдействие като нотариално заверен, с рег. № 2732/26.02.2021г. от помощник - нотариус М.Г. при

нотариус П.П., с рег. № 157 в НК, с район на действие, районна на СРС, като е удостоверена верността на представения по делото препис, снет от оригинала на договора. По делото е прието и удостоверение с изх. № 32 от 29.06.2016г., издадено от Нотариус П.П., с което е удостоверено, че във връзка с издаването на нотариален акт, приет на л.6-11 по делото, е било необходимо ответникът да се снабди с данъчна оценка и скица на поземлен имот с идентификатор 68134.800.470, както и удостоверение с изх. № 41 от 12.08.2016г., с което е удостоверено, че адвокат К. Д. К. е следвало да се снабди с комбинирана скица на поземлен имот с идентификатор 68134.800.470 и с разрешителни билети за индивидуализираните в удостоверението имоти.

Съдът с протоколно определение от 29.11.2022г. е открил производство по оспорване истиността на процесния договор, като с оглед изложеното от ищеца, че оригинала на договора се съхранява при ответното дружество е задължил последното да го представи. По делото не бе представен оригинала на договора.

По делото е допуснато събиране на гласни доказателствени средства на страната на ищеца, чрез разпит на свидетелката Н.А.. Разпитана същата казва, че с ищеца са колеги – адвокати, повече от 20г. Била наясно, че предмета на спора касае пълномощно, подписано от изпълнителния директор на /ФИРМА/, с което ищецът е

упълномощен от името на дружеството да извършва правни действия. В тази връзка, свидетелката посочва, че през 2016г. К. К. и се обадил, като и е споделил, че дружеството – ответник му е възложило изготвяне на отговор на искова молба, който отговор ищецът помолил свидетелката да изготви. А. приела, и в която връзка посетила офиса на дружеството, находящ се в /АДРЕС/. При запознаване с правната рамка на спора, свидетелката установила, че срещу ответника били подадени иски с правно основание чл. 109 от ЗС, вр. чл. 59 от ЗЗД. Г-н Д. – изпълнителен директор на дружеството, споделил, че не разполага с документи, които адвокат А. следвало да представи с отговора на отговора на исковата молба, а именно нотариален акт за имота, предмет на спора. Свидетелката поела ангажимент да осъществява процесуално представителство в тази връзка по гр.д. № 12108/2015г. по описа на СГС, I ГО, 4 състав, а ищецът К. поел ангажимент да се снабди дружеството, като страна по спора с останалите документи. Свидетелката посочва, че ставало въпрос за имот от 28 дка, с построени много сгради, поради което ищецът се заел с нелека задача да снабди ответника с документи за собственост на имота, по който повод той посетил много институции и се снабдил с документите, които били толкова много, че ги подредили в класьори. Тези документи били използвани от адвокат А. в хода на гр.д. № 12108/2015г. като доказателства и за пред

нотариус за снабдяване с констативен нотариален акт, който бил издаден през август 2016г., а гр.д. № 12108/2015г. завършило с позитивно за „/ФИРМА/ решение на първа инстанция. Свидетелката посочва, че адвокат К. работел по нейно възлагане. Свидетелката посочва изявлението на г-н Д.: „Вие адв. А. ще се занимавате с правните страни на въпроса, а всички документи, които са ви необходими ще ги искате не от мен, а от К. К.“. Свидетелката не преупълномощила К., като възприела непосредствено изявлението на г-н Д., отправено до К.: „ето от моя страна, каквото е необходимо аз го правя, от тук нататък, каквито и документи да поиска адвокат А. да и ги донесеш“. КНА и бил представен от ищеца и свидетелката го представила като писмено доказателство по гр.д. № 12108/2015г. Свидетелката също така възприела, че ищецът представя документи пред счетоводителката на ответното дружество, че му възстановяват пари за такси и др. Свидетелката посочва, че е получила възнаграждение за осъществяването от нея представителство пред СГС.

Разпитана на страната на ответника, свидетелката В., главен счетоводител в „/ФИРМА/ от м.01.2022г., посочва, че към релевантния момент именно тя и една колежка – деловодител, по възложение на изпълнителния директор на ответното дружество извършили проверка по случая, след получаване на заповедта за изпълнение, сумите по

която са предмет на спора в настоящото производство, като проверката обхващала периода от 2016г. до 2021г. При проверката било установено, че няма регистриран в счетоводството и деловодството на дружеството договор за правна защита и съдействие от 29.06.2016г. Същото така не били установени и следи от извършени в полза на ищеца от дружеството плащания във връзка с осъществени от него правни услуги. Правилата за публичните предприятия изисквали всеки договор да е подписан от изпълнителния директор и от главния счетоводител, поради което следвало, че ако има такъв договор, последният да е подписан и от свидетелката. Тази практика датирала поне от преди три години, като в периода 2016г. свидетелката не може да даде точни показания за конкретните изисквания. Крайните и показания са в насока, че по счетоводна програма дружеството няма задължения към К. К..

Въз основа на събрания доказателствен материал съдът прави следните правни изводи.

Договорът за правна защита и съдействие, какъвто е настоящият договор, предмет на иска, е разновидност на договора за поръчка. С договора за поръчка едната страна /доверител/ възлага на другата страна /довереник/ да извърши за сметка на доверителя определени правни действия, които могат да се изразяват в сключване на договори, плащане или приемане на плащане по

договори, процесуално и друг вид представителство и други. Договорът за поръчка е неформален договор, т.е. може да бъде сключен и в устна форма, както и с конклюдентни действия, стига от тези действия недвусмислено да личи, че довереникът приема поръчката, поради и което е допустимо в производството наличието на облигационно правоотношение между страните да се доказва и с гласни доказателствени средства, разбира се и при преценка нормите на чл. 164, ал.1, т.3, т.5 и т.6 от ГПК, при наличие на предпоставки за това. При изрично уговаряне между страните по този договор се дължи възнаграждение в полза на довереника /чл.286 от ЗЗД/.

Принципен спор е наличен в конкретиката на случая относно съществуването на процесния договор за правна защита и съдействие, ако той съществува в правния мир, в чие държане е оригинала на документа, поради и което съдът задължи ответника да съдейства за обективното разрешаване на спора по всички обективни възможни начина като представи договора в оригинал. Такъв не беше представен, поради и което договора, като частен диспозитивен документ бе трудно проверим от към автентичност. Нормата на [чл. 591 от ГПК](#) оправомощава нотариуса да удостовери верността на препис от представен документ, като сравни преписа с първообраза и отрази в удостоверяването от кого е бил представен документът, от който е снет преписът и дали той е снет от

оригиналния документ или от друг препис. Извършеното удостоверяване се отбелязва в нарочен регистър, съгласно [чл. 591, ал. 2 ГПК](#), който препраща към разпоредбите на [чл. 590 ГПК](#)-за извършеното удостоверяване се прави бележка в специален регистър за тези удостоверявания. При поискване от участваща в процеса страна, другата страна, с оглед разпоредбата на [чл. 183 ГПК](#), е длъжна да представи оригинала на документа или официално заверен препис - т. е. изискването се счита удовлетворено и при представяне само на официално заверен препис (без същият да е придружен от оригинал). Ако преди изгубване на оригинала документът е бил представен пред нотариус, нотариалното удостоверяване като официален свидетелстващ документ трябва да бъде оборено от заинтересованата страна, която твърди, че то е неистинско (в този смисъл решение № 766/3.02.2011 г. по гр. д. № 1590/2009 на I ГО на ВКС), тоест в този случай доказателствената тежест се обръща и вече ответникът следва да доказва неавтентичност на нотариалното удостоверяване. Различен е случая, когато се касае за заверен документ по реда на [чл. 32 ЗАдв](#) (а не по реда на [чл. 591 ГПК](#)) – тогава заместването на оригинала на документа с официално заверен препис по [чл. 32 ЗАдв](#) в хипотезата на [чл. 183 ГПК](#) е възможно единствено ако между страните в процеса няма спор относно съществуването на документа в правния мир (решение № 173/03.05.2012 по гр. д. № 668/2011 г. на IV ГО на ВКС). В

случая е налице спор между страните по съществуването на документа в правния мир, поради и което не бе допустимо със заверен препис на договора от адвокат да се доказва съществуването му. По делото ищецът представи нотариално заверен препис от договора, като в производството съдът намира, че бе оборена верността на нотариалното удостоверяване относно верността на документа. Извършеното удостоверяване се отбелязва в нарочен регистър, съгласно [чл. 591, ал. 2 ГПК](#), който препраща към разпоредбите на [чл. 590 ГПК](#)-за извършеното удостоверяване се прави бележка в специален регистър за тези удостоверявания. Това според [чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 32/1997 г. за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори](#) е общият регистър на нотариуса. В него се записват хронологично извършените удостоверявания на съдържание, на дата, на подписи и дата, както и на верността на преписи. Следователно нормата на [чл. 591 ГПК](#) изисква кумулативност на действията на нотариуса по ал. 1 от този текст и отбелязване в общия регистър за извършеното удостоверяване по [чл. 590, ал. 2 ГПК](#). В случая не бяха представени от ищеца доказателства за отбелязване на удостоверяването от нотариуса на верността на договора за правна защита в съответния регистър, съгласно изискванията на наредбата, поради и което съдът приема, че ищецът не доказва съществуването на договора в правния мир. Също така не се установи и

автентичността на договора.

Отделно от това, съдът допусна събиране на гласни доказателствени средства за доказване изпълнението на твърдените правни действия от ищеца. В тази връзка свидетелските показания в логична последователност сочат, че такъв договор не съществува в счетоводната програма на ответното дружество, както и че ищецът е работил съвместно и по възложение на адвокат А. за събиране на писмен и относим към предмета на гр.д. № 12108/2015г. по описа на СГС доказателствен материал, като в тази връзка съдът кредитира показанията на свидетелите като логични и последователни, поради и което им дава вяра. По изложеното въпреки, че по делото безспорно се установи, че от ищеца са извършени правни действия по снабдяване с писмени документи с оглед целите на горепосоченото гражданско дело, съдът намира, че не се установи безспорно по делото, че тези действия са извършени по възложение на ответното дружество.

По всичко изложено по-горе, съдът намира, че ищецът, чиято бе доказателственвата тежест да докаже наличието на валидно сключено между страните мандатно правоотношение по договор за правна защита и съдействие, не доказва наличието на такова, като искът само на това основание следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал.3 от ГПК право на разноси се поражда в полза на ответника. Ответникът претендира присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лева. По делото обаче не са представени доказателства за реално заплащане на възнаграждението съгласно постановките на т.1 от ТР № 6/2013г. на ОСГТК на ВКС, поради и което съдът не присъжда разноси за осъществено процесуално представителство.

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от К. Д. К., ЕГН *****, срещу /ФИРМА/, ЕИК *****, искове с правно основание чл. 422 от ГПК, за признаване на установено в отношенията между страните, че /ФИРМА/ ЕАД дължи на К. Д. К., сумата в размер на 10 000,00 лева (десет хиляди лева), представляваща главница за неизплатено договорено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 29.06.2016 г., ведно със законната лихва за периода от 17.12.2021 г. до изплащане на вземането, сумата в размер на 3 047,00 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 17.12.2018 г. до 20.12.2021 г. и за които суми е издадена

Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 13.01.2022 г. в производството по ч.гр.д. № 72553/2020 г. по описа на СРС, 45-ти състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____